

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvgensis Ecclesiæ, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Decretvm VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

Hi, si testimonium Pastoris afferant, neutram cujusquam mulierem subjaceant, pro ut etiam de jure & fori, & poli immunes sunt. Quamvis alias in puniendis hujusmodi excessibus ac Prævaricatoribus quos Pastores etiam denunciare teneantur, penitentia maximè Ecclesiastica, subordinatos Nobis serio in Domino hortamus, diligentiamque commendamus.

DECRETUM IV.

Et quia restituta nunc Germaniae pace, & publico exercitio, non decet ab Universalis Ecclesiae piis ritibus, & consuetudine deviare; Mandamus, ut non tantum generales ab Ecclesia prescriptae, sed etiam particulares cujusque loci Processiones, cum debita devotione, & ædificatione proximorum celebrentur. Declaramus autem generales, ab omnibus ubique Catholicis obervandas processiones que sequuntur:

In solennitate, vel festo Purificationis.

In Festa Palmarum.

In Festa S. Marci Evangelista.

Tribus diebus Rogationum.

In solennitate Sanctiss. Corporis Christi.

In tribus Dominicis post festum Corporis Christi, dictæ die Hagelseyr.

In Dedicatione & Patrocinio Ecclesiarum, falsis ubique particularibus devotionibus. Processiones autem hujusmodi omnes & singulari, cum debitis, approbat, vel prescriptis cantionibus ritibusque, & servato populi ordine fiant, amotis scandalis, potationibus, comeditionibus, aliisque non licitis, vel pietatem aliorum impudentibus, pro ut ante hac constituimus; in quo Pastores sedulò attendent, errantesque corrigent, incorrigibiles aut eorum graviore excessus deferent.

DECRETUM V.

Hec etiam spectat cultus templorum, ac sacrarum imaginum, qui, si modeste & graviter observertur, ac omnia munda & nitida sint, multum ad devotionem facit; ut, si in vanitates & inutiles ornatus degeneret, aut particularis aliquis affectus, ac phantasia concurrat, noxius est. Hinc præter ea quæ Conc. Trid. Ses. 25 disponit, Nos, cum ornatum (quem pro more & vanitate horum temporum in populo videmus) etiam statutus praesertim B. Virginis adhiberi dolenter conspiciamus; omnem illam vanitatem vestrum, ipsaque collaria, pileos, crines item veros, aliaque similia quam primum omnino tolli mandamus, sub penitus Rectoribus Ecclesiarum imponendis. Prohibemus similiter tempore Quadragesima vestes illas albas, quibus ex abuso imagines

capite tenus obducuntur, & devotionem nullam excitant: sed cum juxta ritum Romanæ Ecclesiae, & antiquissimam consuetudinem aliarum, eo jejunii tempore tegendæ sint, totæ etiam obducent velo cooperantur. Porro, ut melius constent Sedis Apostolicæ declarationes circa cultum sacrarum imaginum, definitionem atque bigas bullas novissimas Urbani VIII Pontificis hinc promulgamus, *Hac in fine hujus Synodi promulgatur sub litteris A.B.C.*

DECRETUM VI.

Quandoquidem sine temporalibus subsidiis Ecclesiae conservari vix possunt, & notabilo damnum ex considerata alienatione bonorum hactenus fenestrant; nulli liceat inconsulto summo Pontifice aut Nobis, bona quæcumque vel in perpetuum, vel ad tempus alienare, aut quovis modo diminuere: & quidem nunquam, nisi in evidentem Ecclesias utilitatem vel necessitatem, cuius cognitio ad Nos, & ad nullum inferiorem vigore Canum spectat.

DECRETUM VII.

Quamobrem volumus, ut Decani locorum singulis annis bis, in vere & autumno fabricam Ecclesiarum & quarumcunque domum ad eam spectantium assumptis peritis visitent, & si quæ emendanda judicaverint, illuc demandent: Et quod si Pastores, Editui aut Ludimagistri, vel quicunque Ecclesiarum ministri, vel ipsi Beneficiati in eo negligentes fuerint, Nobis in Synodo denuncient, ut autoritatem nostram interponere, aut etiam, si quem interim mori contigerit, ex hereditate damnum refarcire valeamus.

DECRETUM VIII.

Verque & Nobis, & Successoribus nostris tantò accuratius constare possit quæ bona, domus, agri, ad Ecclesias, earumque proprietatem, aut protectionem spectent, & omnis ansa immixtum præscindatur: Volumus ut singuli Decani intra tres menses, id est ad festum S. Petri Apostoli, designationem omnium ædificiorum & agrorum ad Ecclesias, earumque Rectores vel Ministros spectantium, cum suis limitibus ac juribus specificè designatis, in quorum possessione sunt, aut esse debent, Nobis deferant ad Archivium repon-

reponendam, retentâ pro se & successoribus suis copiâ, quam in certum librum diligenter describi, quilibet curabit. Proinde omnibus ac singulis Pastoribus, Capellaniis ac Beneficiatis in virtute sancte obedientiae, sub penitentia etiam ac Ecclesiasticis censuris mandamus, ut intra hoc tempus sine mora sub fide sacerdotali ac juramento, quo Deo, Ecclesiae sua, ac Nobis obligati sunt, talem designationem diligenter, sincerè, ac sine fraude confiant, Decanisque suis exhibeant Nobis transmittendam: morosi vero penitentiam 24 florenorum aureorum etiam irremissibiliter experientur.

DECRETUM IX.

IMmunita Ecclesiastica in asylum penitentiae ac protectionem innocentiae introducta, nulla ratione servire debet defensioni improborum, minus occasio esse impunè scandala patrandi, iramque Dei in patriam, Nofque ipsos provocandi: Quare omnes de publicis criminibus famosas, vagas, ignotas suspectasque personas utriusque lexius, & quemque fint, inter has præcipue eas, quemque aliquando lapsæ fuerunt, declaramus immunitatis Ecclesiasticæ incapaces, ita ut sine in cœmiteriis, aut domibus Ecclesiasticorum deprehendantur, à Ministris Nostris Ecclesiasticis & Laicis, quibus committemus, sine ulteriori via juris extrahi & exturbari liberè & licite possint.

Repetimus quoque ex causis animum nostrum moventibus decretum antehac etiam promulgatum, ut nullus Ecclesiasticorum cuiuscunque status & conditionis sit, familiam alienæ religionis suscipere, aut alere præsumat, cum parum inde commodi, sed magnum scandali aut obreceptionis periculum oriantur.

DECRETUM X.

MAgua, ex Ecclesiasticorum malâ vitâ, scandalâ, & ex rara conscientiae purgatione pericula generari, exempla, heu! nimium docent. Quare repetimus leges Nostras saepius promulgatas, de menstrua singulorum confessione, & testimoniorum exhibitione, quem in finem certam formulam præscripsimus, quam Confessarii observabunt; Designabitque quilibet ex vobis in scripto, & Officiali Nostro confignabit ante abitum ex hac Synodo stabilem aliquem Confessarium, cuius hactenus usus sit, vel de cætero constanter in viâ spirituali necessariâ directione uti velit.

Forma: Ego infra scriptus testor R.D.N. mihi hac N. die, Mensis N. sacramentaliter

confessum, atque à me legitimè absolutum. Signatum N. die qua supra, anno N.

Ita testor
N. N. N. Ordinis N.
Conventus N.
vel Pastor N. in N.
vel Capellanus N. in N.

Praeterea decretorum lectione, Illustrissimus dato signo per Officiale præsentes interrogari fecit, num quid ulterius proponendum refter. Tum mota per aliquos est quæstio, an habitantes in Parochiis Acatholicis, ab aliis, quam eis, quibus Parochiæ illæ sunt commendatae, absolvî valeant.

Ad quod I. S. C. respondit non posse, cd quod nullis aliis, nisi quibus Parochiæ illæ commendatae sunt, in istiusmodi personas competat iurisdictio; nisi de illorum consensu quibus commissæ sunt animæ.

His ita constitutis conclusio hujus, & indicatio proximæ Synodi per Promotores de more rogata, quæ, præmissis consuetis ceremoniis, precibus & aliis finiti, & nova in feriam tertiam post festum S. Remigii, quæ est dies tertia Octobris indicta, prælensque cum benedictione dimissa est, ea tamen lege, ut craftinâ omnes pro defunctis celebrent, & nonnisi sacro solenni pro iis in Cathredrali decentato recedant.

Altera die hora septima, Illustrissimo impedito ex invaletudine aliquâ, cantatum sacram pro defunctis per Reverendissimum Epscopum Sebasteensem, ad quod frequentes de Clero convenerunt.

Denique cuivis petenti ad I. S. C. accessus datus est, ad proponerida gravamina, & mandata privata excienda.

Cum etiam in hac Synodo vernali in consueto scrutinio Decanorum, à plerisque propositum & dubitatum fuerit; an obligatio festorum, quæ in Calendario vocantur Devotionis, in hac Diœcesi sit sub peccato mortali? Quam dubitationem Illustrissima sua Celsitudo auditis rationibus ita declarandam existimavit; Quod quidem Pastores locorum, & quorum est officium divinum peragere, obligare intendat ad divina ante meridiem cum quadam adhortatione, & Processionibus consuetis, ubi incident, juxta decreta hujus Synodi, celebranda. Laici vero sub peccato non constringantur, ut hujusmodi divinis interficiant, aut ab opere servili abstineant: Ut tamen laudabilis hæc Ecclesiæ consuetudo reducatur, dat & reservat sibi potestatem absentes, aut contravenientes, præcipue verò, & præ aliis eos, qui, dum Processio aliqua per agros aut domos transit, cum scandalo laborant, exemplariter multctandi. Vnde mandat omnibus Ecclesiarum Rectoribus,